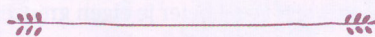

JAN (87) EN THREES (92)

ZWAAR GELOVIG EN TOTAAL NIET ZOEKENDE...

INEENS O ZO HEERLIJK ZOENEND ...

ZWEVEND NAAR DE EEUWIGHEID...

Wat is het geheim van stellen die al een leven lang samen zijn? Na 55 jaar samen weten Jan en Threes uit Eindhoven één ding zeker: "De verliefdheid heeft zich verrijkt met vertedering en in liefde gedeelde vreugde en pijn."

Threes van Dijck en Jan Peijnenburg gaan nooit voor een uur 's nachts naar bed. De avond zit immers vol met liefdevolle momenten die ze samen hebben doorgebracht, terwijl 's ochtends alles is uitgewist en ze weer van voor af aan moeten beginnen. Al doen ze dat met alle plezier, want elke dag is er eentje om gevierd te worden. Helemaal nu ze ouder worden en de dagen kostbaarder. Om die reden lopen ze zoveel mogelijk hand in hand, als blijk van wederzijdse liefde. Al is het vasthouden inmiddels ook deels uit veiligheidsoverwegingen. Met 92 levensjaren op de teller ontkomt Threes nu eenmaal niet aan de bekende ouderdomsverschijnselen. Daar doen ze beiden niet ingewikkeld over, kwestie van her en der een beetje aanpassen. Zo loopt Jan stevast achter haar aan wanneer zij in hun huis de achtentwintig treden naar boven neemt. Een vanzelfsprekendheid waar hij niet eens meer over nadenkt, net als het afmaken van haar zinnen wanneer zij de juiste woorden niet (meer) kan

vinden. Hun samenzijn is zo vanzelfsprekend dat het onmogelijk is voor te stellen dat ze destijds toch even twijfelden. Jan: "Zij was hartstikke happy single en ik was priester."

DE PRIESTER DIE VERLIEFD WERD. KLINT ALS EEN KORT VERHAAL.

JAN: "Ja, hè? Gelukkig liep het anders."

VERTEL. LATEN WE VOOR 'T GEMAK BIJ DE EERSTE ONTMOETING BEGINNEN.

JAN: "Threes was hoofdleidster van de Meisjes Levensschool in Helmond waar ik aalmoezenier was – gewestelijk vrijgesteld priester voor de werkende jeugd. Op een avond miste zij de laatste trein en bood ik haar een lift aan, iets

wat ik nog nooit eerder had gedaan. Rammelend van de honger besloten we spontaan bij haar thuis een paar eieren te gaan bakken en ja, ineens was het wel erg gezellig in dat piepkleine keukentje. Toch gebeurde er die avond verder niets. Al moet ik eerlijk zeggen dat de vlam toen al wel in de pan was geslagen.”

THREES: “Ik was niet zo van vrijheid blijheid en we zien verder wel. Bovendien, hij was priester!”

JAN: “En dat priesterschap was voor mij totaal vervullend. Ik kende genoeg studiegenoten die hun priesterambt hadden moeten neerleggen omdat ze toch wilden trouwen. Toen we elkaar kort daarop weer zagen, spraken we dan ook naar elkaar uit dat er niet gezoend zou worden. We zouden vrienden blijven en daarmee uit. Alleen ja, hoe doe je dat als je al verliefd bent?”

GOEDE VRAAG.

JAN: “Tja. Ik weet nog dat ik haar een handgeschreven briefje gaf en kort daarop toch een zoen gaf.”

THREES: “Ik was totaal overrompeld!”

JAN: “We voelden beiden dat wij een eenheid vormden, eentje die verder ging dan enkel vriendschap. Het klinkt misschien gek, maar eigenlijk hadden we vanaf het allereerste moment al een relatie waarvan we wisten dat die voor de rest van ons leven zou duren. Slechts zes maanden na onze ontmoeting vierden we ons ‘levensverbond’ dan ook in de Joriskapel in Boxtel en bezegelden dat met onze geloofsbrieven die we elkaar overhandigden.”

THREES: “Maar ik wilde niet dat hij uit zijn ambt gezet zou worden. Het priesterschap is zijn identiteit.”

JAN: “Ik ben een gewijde priester, maar ik voel me meer een levenspriester. Dat betekent dat wat ik doe voortvloeit uit een oerverbinding met het leven zelf, onafhankelijk van de zending van de kerk. In dat opzicht is Threes nog meer een levenspriester dan ik. Haar inzet voor de maatschappij is allesomvattend.”

THREES: “Vanuit die gedachte wisten we beiden dat onze relatie ons werk voor de gemeenschap nooit in de weg zou staan.”

JAN: “Alleen ja, officieel betekende een relatie het einde van mijn priesterambt. Omdat we geen idee hadden hoe nu verder te gaan besloten we ons samen zijn dan ook aanvankelijk stil te houden. Terugkijkend was dat een spannende tijd vol amoureuze tochtjes waarbij we zelfs ingesneeuwd raakten en vast kwamen te zitten in de modder!”

BLEEF HET IN DIE TIJD BIJ ZOENEN?

JAN: “Natuurlijk niet! We spraken meteen heel open en eerlijk met elkaar over seksualiteit.”

THREES: “Al voelde het voor mij wel onwennig, juist omdat Jan nu ‘zijn zonden’ aan mij beleeft.”

JAN: “Maar seksualiteit is een basisbehoefte van lichaam en

‘WE SPRAKEN METEEN OPEN EN EERLIJK OVER SEKSUALITEIT’

ziel. God heeft het ons gegeven om ermee te leven, om er vreugde aan te beleven. Maar het is wel echt belangrijk dat je jezelf eerst goed hebt doorontwikkeld. Anders gezegd, dat je weet wie je bent, wat je fijn vindt en als het ware verliefd bent op jezelf. Dan kun je namelijk niet alleen veel beter je eigen grenzen aangeven, maar ook het geluk van de ander voorop stellen.”

HOE IS JULLIE LIEFDE UITEINDELIJK AAN HET LICHT GEKOMEN?

JAN: “Verliefde mensen herken je meteen. Daar waren wij geen uitzondering op. Zo kwamen op een avond alle priesters van Helmond samen omtrent de invulling van Bevrijdingsdag. Er werd afgesproken dat er om zeven uur in alle kerken een klok zou worden geluid, waarop er een lolbroek opstond en riep: ‘Hé Jan, jij luidt zeker wel je eigen klokkenspel...’ Ik wist toen dat een oproep van het bisdom niet meer op zich zou laten wachten. Iets wat ik beslist vóór wilde zijn, dus belde ik de volgende dag zelf met bisschop Bekkers om een afspraak te maken.”

THREES: “Hij was bang...”

JAN: “....dat er weer een priester kwam vertellen dat hij uit wilde treden omdat hij wilde trouwen. Iets wat we niet wilden. Threes en ik wilden een gezamenlijk priesterschap, een nieuwe bestaanswijze van het ambt, en dat hadden we goed voorbereid. Zo wilden we onder meer samen een religieuze beweging beginnen onder de werkende jeugd. Dat klonk hem als muziek

in de oren: jarenlang was hij zelf aalmoezenier geweest van de Arbeidersbeweging! Uiteindelijk moesten we dan ook voor hem knielen en gaf hij ons zijn zegen.”

DAT WAS VAST EEN OPLUCHTING.

JAN: “Enorm. We dansten als het ware naar huis, Threes in een zilvergrijs pakje, ik in mijn pak met stropdas. Die dag maakte zij voor het eerst kennis met mijn ouders. Bij vertrek zei mijn moeder: “Jongen, als priesters ooit mogen trouwen, dan moet jij maar met Threes trouwen!”

THREES, HOE STONDEN JOUW OUDERS EIGENLIJK TEGENOVER JULLIE RELATIE?

THREES: “Mijn moeder vond Jan een échte priester.”

JAN: “Zij voelde intuïtief aan dat wij bij elkaar hoorden.”

WAS JE ZELF TOEN OOK AL GELOVIG, THREES?

THREES: “Ja, maar ik wilde geen kloosterzuster worden...”

JAN: “Die ene keer dat je op retraite ging, wilde je na drie dagen al over de muur heen springen, haha.”

WAT HEBBEN JULLIE VAN ELKAAR GELEERD?

JAN: “Je moet trouw blijven aan wat je doet of waarvoor je kiest. Zo hebben we al jaren dezelfde vrienden, verzorgen we onze duiven nog steeds met veel liefde en aandacht – terwijl tegenwoordig nog amper iemand ze houdt – en zo zullen we het geloof ook nooit of te nimmer de rug toekeren.”

MAAR JE WERD IN 2011 ALSNOG UIT JE AMBT GEZET!

JAN: “Ja, dat was volstrekt belachelijk! De nieuwe hulpbisschop die was aangetreden – beslist geen levenspriester! – wilde blijkbaar een statement maken en richtte zijn vizier op ons. Zo lag daar ineens een brief van het bisdom Den Bosch op de mat. Kort gezegd kwam het erop neer dat ik moest kiezen tussen de kerk of Threes.”

THREES: “We waren toen al zes-en-veer-tig jaar samen!”

JAN: “Hoe haalden ze het in hun hoofd?! Voor mij was er totaal geen sprake van een keuze. Ik bleef bij Threes, trouw in mijn liefde aan God én mijn functie voor de gemeenschap uitvoeren.”

WELKE IMPACT HAD DIT OP JULLIE RELATIE?

THREES: “Ik voelde letterlijk Jan zijn pijn, verschrikkelijk.”

JAN: “We hebben jarenlang gevochten tegen de beslissing, ook omdat mijn maandelijkse toelage aanvankelijk werd stopgezet. Toch heeft die strijd ons uiteindelijk nog dichterbij elkaar gebracht. Samen ergens voor vechten schept een band.”

WAT VINDEN JULLIE EIGENLIJK HET MOOIST AAN ELKAAR?

THREES: “Hij is ontzettend lief. Gisteren verraste hij me nog met een klein gedichtje.

*Ik wil voor jou zijn
Een volle beker wijn
En in alle nood
Je dagelijks brood...*

JAN: “Ik ben verzot op de rimpeltjes onder d'r neus, die verschijnen zodra ze lacht. Kijk nou!”

WAAR MAKEN JULLIE WEL EENS RUZIE OVER?

THREES: “Ruzie?”

JAN: “We zijn beiden heel beschouwend en gelukkig niet opvliegend, waardoor het niet tot echte ruzies komt. Al zijn er natuurlijk momenten waarop je elkaar niet goed begrijpt of tegenovergestelde verlangens hebt. Dan zwijgen we even.”

THREES: “Uiteindelijk doorbreek ik die stiltes altijd weer.”

JAN: “Klopt, jij bent groter dan ik.”

Stilte.

JAN: “Threes was vroeger zo krachtig en levenslustig. Het is lastig dat te zien veranderen in machteloosheid. Toch zal ze daar nooit over klagen, ook dát is kracht! En zolang we het zonder de thuiszorg kunnen stellen, genieten we van de vele momenten waarop we elkaar liefdevol helpen. Zorgen en verzorgen heeft iets van liefkozing. Zorg komt voort uit liefde en brengt liefde voort.”

JULLIE HEBBEN GEEN KINDEREN

JAN: “Die keuze hebben we heel bewust gemaakt. Het zou mijn focus naar binnen keren, terwijl ik me als priester juist op de hele gemeenschap wil richten. En voor Threes geldt precies hetzelfde.”

THREES: “Ik wist al heel vroeg dat ik geen moeder wilde worden. Alles wat ik zocht en deed lag breder. Als jong meisje werd ik gidsenleidster, daarna volgde de gezinszorg en vervolgens het maatschappelijk werk.”

ZIJN JULLIE NOG STEEDS ZO MAATSCHAPPELIJK BETROKKEN?

JAN: “Jazeker, maar we gaan wel steeds minder naar buiten en richten ons meer en meer naar binnen én naar elkaar toe. In deze eindfase neemt het verlangen naar Gods nabijheid toe en daarmee de behoefte om te bidden. Niet vanuit angst, maar vanuit liefde. We vinden het heerlijk om samen in stilte te mediteren, psalmen te lezen of klassieke muziek te luisteren. Al zwieren we soms ook heerlijk door de woonkamer, hoor.”

JAN: “Weet je wat ook meespeelt? Nu de tijd begint te dringen,

worden we gedwongen bepaalde keuzes te maken. We vullen het gros van onze dagen nu dan met schrijven en publiceren. Zo willen we nog heel graag onze trilogie afronden, waarin het laatste woord over onze relatie staat. Maar nog liever zien we ons boek getiteld *Omzien naar leven* verschijnen: een verzameling teksten in strofische versvorm waarin de dood tot leven komt.”

HEBBEN JULLIE HET ANTWOORD OP HET GEHEIM VAN DE ECHE LIEFDE GEVONDEN?

JAN: “Essentieel zijn onze gelijkheid en gezamenlijkheid, zonder dat onze eigenheid daarin oploste.”

THREES: “Ik denk dat er drie dingen zijn die onze eenheid tot stand heeft gebracht: onze liefde met God, onze zinnelijkheid en onze betrokkenheid met de (minder bedeelde) medemens.”

JAN: “Dit herkennen we ook in de persoon van Jezus, en dat heeft met hem een levenslange band geschapen. We hebben hem lief. Weet je? Threes en ik hebben elkaar altijd alle ruimte gegeven, gezamenlijke dromen nagestreefd en zijn er altijd voor elkaar geweest.”

WAREN ER NOOIT ANDERE KAPERS OP DE KUST?

JAN: “Nee, we lieten niemand diep in onze relatie binnen en niemand drong zich aan ons op. We hadden niet eens tijd voor diepgaande vriendschappen. Vol was vol.”

JULLIE ZIJN ZO MET ELKAAR VERGROEID. IS HET LEVEN ZONDER DE ANDER EIGENLIJK WEL DENKBAAR?

TREES ZACHTJES ZINGEND: “Vanmorgen vloog ze nog...”

JAN: “Precies dat liedje van Robert Long! Wacht ik zet het even op.”

*“...Hij kan niet zonder mij
Hij heeft me nodig
Onopvallend
Alle dagen
Hij wil me om zich heen
Al zou hij dat nooit aan me vragen
Het moet zo zijn
Het is misschien de wil van God...”*

JAN: “Maar de dood is niet het einde. Het is de overgang van leven naar leven. Het een vloeit in het ander over. In die zin staan we samen aan een nieuw begin.”

JAN EN THREES BLIJVEN DUS VOOR EEUWIG EN ALTIJD SAMEN.

JAN: “Onze liefde blijft sowieso bestaan. Maar hoe mooi zou het zijn als we ook nog eens zouden mogen zijn wie we zijn geweest en zijn geworden?”

